

Nro. 11.

A' FELS. AUSTR. CSÁSZÁR, ES AP. KIRALY
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.

Indúlt Bétsből, Kedden Februarius 7-dik napján,
1809-ik éltendőben.

B é c s.

Tsak azok tudhatnak arról a' veszedeleusről, melyet nyolcz nappal enackelőtte a' Duna vezének nagy árja mind itt, mind másutt okozott, helyes itéletet tenni, a' kik azt vagy tulajdon szemeikkel látták, vagy azokról hitetes tudósítást vehettek. Én, a' M 12 éltendőstől fogva a' belső vár és a' Leopoldstadt nevezetű külső város közt folyó duna agának partján lakok, két illy nagy árviznek voltam szemlelője, ugyanint 1799-ik éltendőnek Februarius holnap végén, és a' múlt héten. Mind a' kettő igen veszedelmes völt, és sok szorongattatások közzé helyeztették

L

a' Leopoldstadti lakosokat. Az elsőbnél nagyobb áradását a' Dunának a' leg korosabb emberek sem érték, de a' múlt héti még annál is nagyobb volt, és egy láb nyommal fellyebb duzzadt az elsőbnél, és mind itt mind másutt, nevezetesen Posonban és annak környékén felette sok kárt okozott.

A' múlt Januárius hólnap utolsó hetében a' nagy Dunában volt jégnek egy rézje meg indulván a' Tábor nevezetű hidnak egy nagy részét mindjárt elöntötte, a' Leopoldstadti Dunában lévő jeget is megindította, mellynek ereje a' Rozumovszki hidjának felső részét fel emelte és a' Prater erdő fzelire vitte. Ekkor a' Ferentz és a' véres torony mellett lévő hidak felett a' jég öszve tolódván meg állott, 's apródonként a' viz meg nevededett ugyan, de a' partjain felől ki nem ment. Azonban a' napnyugoti szél, az engedelmes idő a' jeget, és az azon volt havat el olvasztván, nyoltz nappal ennekötte déjben 11 és 12 óra közt a' nagy Dunából ebbe a' kis Dunába rohant jég és viz, az itt fel toronyozott jeget hirtelen fel emelte, a' Leopoldstadtot, és más Dunára fekvő külső városokat vízzel bé öntötte, úgy annyira, hogy dél után három és négy óra közt ismét sok jég rohanván ebbe a' Duna agába, 's annál fogva a' viz is nagyon fel emelkedvén, minden utzákon tsonakokon kellett járni. A' föld színén lévő házaknak lakosi már dél előtt a' Kormányfzék rendelkezéséből hajlékaikból vagy az első emeletbe, vagy a' padlásokra költöztek, másként mindenektől meg fosztattak volna, a' kik ezt nem mivelték, butorjaikban nagyon meg károsítottak. Az úgy nevezett Ruffzau szigetben lévő pinczékben volt borokat a' viz mind fel forgatta. A' Brigitta szigetnek Nufz-

dorf (Diófalva) felé való részében, a' hol tudniillik a' Leopoldstadti kis Duna a' nagy Dunától el válik, a' felette sebes árviz a' töltéseket el rontotta, azt az egész szigetet annyira bé öntötte, hogy az ott lakó Csász. Jäger házának padlására menni, kéntelenítettett, és jobban jobban szaporodván az árviz, gyakor puska lövések által adott arra jelt, hogy ő és egész háza népe nagy veszedelemben forogjon. — Egy szigetbéli mólnár, kinek Duna vizén volt malmát minden abban volt élettél és bútorral az árviz el horta, feleségével, 's öt gyermekevel együtt abba a' kávéházba vontá magát, a' melly a' Tábor hidjának tulsó részén volt építve; de ezen menedékhelye is, miből esett miből nem, bizonytalan, fényes délbe meg gyúlván, 's a' tűz oltására senki se mehetvén, gyermekeivel együtt az ott lévő előfákra mászott, 's egész estig ott várta a' segedelmet, végre egynéhány bátor szívű emberek rajtok könyörülvén, életeknek kotzkára való vetésével a' jég darabok közt segítségkre mentek, 's őket a' veszedelem közzül ki hozták. — A' Práterben, a' Brigitta nevű és egyéb szigetekben volt őzek, szarvasok, és vad disznok mind a' vízbe fúltak, szamtalan előfák a' viz erejétől tövöstől együtt ki tépettek, az azokban találtott nyári mulató házak és épületek öszve romlottak.

Leg veszedelmesebb volt ez az' özön azon napnak, tudniillik Januarius utolsó napján jan este-li 7 és 8 óra közt, a' midőn a' nagy Dunából a' Leopoldstadti kis Dunába rohanván a' sok jég, 's annál fogva az árviz is nagyon fel emelkedvén mindent, a' mit előtől ért magával el ragadott. — Szememláltára egy új, nagy és hosszú fedeletlen hajó a' veres toronynál lévő hidba keresztül akadván, min-

den fát, gerendát, deszkát, bútort, a' mellyeket az árviz az alsó házakkól, a' fa piatzról, 's masunnan el ragadott, úfzasokban meg akadályoztatta, 's annyira öfzve gyűjtötte, hogy azon hidnak épségben leendő meg maradásához senkinek sem vólt reménysege. Egy óránal tovább tartott ez a' fenyegető veszedelem. Azomban a' sebes árviz mind jobban jobban nevedvén, a' sok rakásra gyűlt gerendák és fák a' hajót öfzve nyomták, kétfelé törték, 's oly nagy tsikorgással rohantak a' hid alatt által, mintha az egész hid öfzve omlott vólna. Ezt az oda gyűlt sok fát és vastag jeget a' viznek ereje a' Ferencz hidja felett és alatt lévő Duna partjára vetette ki és az ott lévő épületeknek, veteményes kerteknek, és az azokban lévő gyümöltstermő fáknak ki mondhatatlan kárt okozott. Hogy e' miatt is nagyon nevedett a' drágaság, azok tapafztallyák leg inkább, a' kik a' piatzokról élnek, de hány ház és familia találatik Bécs városában olly, melly a' maga tulajdon majorságából élhetne? — Ki tudna az ezen árviz által okozott kárt és veszedelmet vóltaképen leírni, ez után többet fogunk hallani. Ezt az egy szomorú történetet mindazáltal el nem halgathattjuk, hogy Felső Austriában, a' mint értésünkre esett, egy Duna mellett lévő Tolm nevezetű helységben az árviz nagyon meg nevedvén, a' hajékaikból ki szoritatott lakosok férfiak, asszonyok és gyermekek négy száznál többen hajókra szállottak, 's annál fogva igyekeztek a' veszedelemtől meg menekedni. Azomban a' Dunán öfzve tollongott vastag jeg hajékat öfzve törte, 's mindnyájokat a' víz örvényébe tette.

Spanyol Ország.

A' 16-dik Januariusi Monitörben az a' 25-ik hadi bülletin közöltetik a' Publicummal, melly Benaventeben, Spanyol Ország Leon nevezett tartományának középfzerü de erős városában Januarius 5-ik napján a' Frantzia Ármádia hadi Cancellariájában ki adattatott. Ez a' Bülletin a' következő tárgyakat foglalja magában: „General Merite, a' ki a' Dalmátziai Herczeg (Marsal Soult) osztály seregének előjáró csapatját kommandirozza. Januarius 3-ik napján, dél után az Anglus hadi seregnek utól járó csapatját, melly 5000 gyalogságból és 600 lovaságból állott, és a' Prierosi tetőkön Villa-Francához egy mértföldre le telpedett, utól érte. — A' Frantzia gyalogság meg sem pihent, hanem leg ottan sebes lépekkel az ellenségre rohanván azt a' nevezett tetokről le ütötte; de mivel a' Frantzia lovaságnak azon hely kedvező nem vólt, 200 embernél többet el nem foghatott. A' győzedelmesek részéről 50 ember holt meg, és esett sebbe. — Brigadiros General Colbert, a' ki, a' Frantzia avantgarde, avagy előjáró seregnél lévő lovaságot commandirozta, a' plankirozó, az az ellenséget buffzontó lovasokkal nagyon előre ment, és a' föld minéműségét vizgálni kívánta, homlokon lövettetvén egy fertály óra múlva vitézi lelket ki fújta. Egnéhány fzempillantatig magát felelzmélvén fel ült, és az Anglusokat futni látván így szóllott: Ifjú vagyok még meg halni, de mint a' nagy ármádiánál szolgáló katoná vitézi módon halok meg, látván, hogy hazámnak örökös ellensége fut. Ez a' General igen érdeemes vitéz volt.“ — Astorától Villa Francáig két

utak víznek, az Anglusok a jobb kéz felől valón mentek, a Spanyolok a bal kéz felől valón, valamint ezek, úgy amazok is minden rend nélkül marsiroztak, a Hannoverai vadászok őket utól érték, egy General, és egy Osztály sereg az ellenség közzül fegyverét le rakta. Minden bagazsiájokat, 10 zászlót, és 6 ágyút nyertek tőlök a győzedelmesek.

„Decemb. 27-dik napjától fogva tiz ezer embert fogunk el az ellenség közzül, a kik közt 1500 Anglusok vannak; 400 bagazsiás s munitziós, és 15 sintonával meg rakott szekereket nyertünk, a Benaventi, Astorgai és Bembibrei magazinumok és ispotályok is kezünkbe estek. Az utolsóbb helységben a templomban lévő puskaporos magazinum meggyúlván a levegőbe vettetett — A futásban lévő Anglusok minden magazinumaikat, sebeseiket, betegieiket és szekereiket el hagyják. Hihetőképen minkeelőtte hajókra szállhatnának, armádiajoknak felét el vesztik. — Tudtára adatván Császár Eö Felségének, hogy 20000 emberre olyadott volna már őszve az ellenséges armádia, a maga fő hadi szállását Astorgából Benaventebe tette által, holott egynéhány napig múltyán, onnan Valladolidba megyen, és az Anglus armádiának őszve rontását a Dalmátziai Hercegre bizza. — A tsürökben sok olly Anglus holtak találtatattak, a kiket a Spanyolok akasztottak fel, mellyen felette meg bosszonkodván a Császár, azon tsüröket fel gyújtatta, egyszersmind szoros parantsolatot adott ki az eránt, hogy az Anglus hadi fegyvekkel jól bánnyanak, és az el fogatott Spanyoloktól, a kik őket felette sertegetik, külön válasszák. — A Villa-Francai ispotályban 300 beteg és

sehes Anglus katonák maradtak. Már annakelőtte egy nagy szénás, és búzás magazinumot, azokon kívül sok artillerias szekeret rontottak öfzve, és 500 darab lovat öltek meg az Anglosok. — Azoknak a meg öletett Anglus lovaknak, a' mellyeket ök az utakon hagytak, 1600 darabra megy a' számok. — Az elfogtatott ellenség száma is minden nap szaporodik. — Tsak nem minden pintzekben olly Anglus katonák taláztatnak, a' kik halálra itták magokat. — Januarius 4.ik napján a' maga fő hadi szállását Lugoba tette által a' Dalmátziai Herczeg, Tardeilasban, abba a' klastromba szállott bé a' Császár, a' mellyben V. Károly Császár és Spanyol Offzági Király edes anyja meg halálozott. Ennek a' klastromnak 75 esztendős Abbatisszája, a' ki 65 esztendőig abból ki nem lépett, a' Császár eleibe vezetett, 's tölle mindent meg nyert, a' mit szive kívánt. — Az Elchingeni Herczeg osztály seregét, mellyek előjáró tsapatja Gallicia határanál táborozik, és a' Dalmátziai Herczeg corpusának, ha a' szükség kívánnya, segedelmére lehet, Astorgában hagyta a' Császár.

A' 26. dik Bülletinben, melly Valladolidban Januarius 7. ikén költ, és ezen hólnap 17. ik napján a' Párisi Monitörben is ki adatott, következő tárgyak foglaltatnak. „Minekutánna General Gouviou St. Cyr a' Lobregat folyóviz mellett az Insurgenseken győzedelmeskedett, 's töllok 25 ágyút el nyert volna: leg ottan Cataloniának nevezetes városa Tarragona alá ment, és azt is el foglalta. Hajdan igen híres hely vólt ez, kíváltképen arra mézve, hogy a' Rómaiak ottan szállottak ki Spanyol

Országba. — General St. Cyr, és Düheme, nemkülönben az Olasz Orzági hadi seregek minden Cataloniában esett hadi történetekben dicsőretekviseltek magokat. Ezeknek 30 ezer jó katonákra tétetik a' számok, a' kikről el lehet mondani, hogy ők azon szép tartományt hadakozás piatziának tétetni nem engedik. — A' régi Rómaiaknak idejektől fogva soha sem hadakoztak Spanyol Országban az Olaszok, és azon idő zikkelyétől fogva soha sem szerettek magoknak annyi jó hirt, nevet, 's dicsőséget mint most. — Tegnaptól fogva Valladolidban van a' Császár fő hadi szállása, azok között a' gonosz emberek között, a' kik General Cevallo-st meg ölték, és az oda való tsendeséget szerető polgárokkal roszszúl bántak, tizen meg ölettettek. — A' Valladolidi Deminikánusok klastromát, mellyben egy Frantzia meg öletett, a' Császár el törölte; ellenben a' Sz. Benedek szerzetében lévő Papokat igen kegyesen fogadta, mind azért, hogy ők mint tudós és meg világosodott emberek mindenkor tsendeségre intették a' népet, mind pedig azért, hogy sok Frantziának menedék helyet adván magok közt őket a' kegyetlen haláltól meg mentették.

A' 27-ik Bülletinben, melly hasonlóképen Valladolidban Jan. 9-ik napján adattatott ki, következő tárgyak foglaltatnak: A' Frantzia külső örálló seregeknek az Anglusokkal való Prierosi szerentsés tsatazások után sebessen előbre nyomult a' Dalnátziai Herczeg; mellynek az a' jó következése lőnn, hogy 1500 Anglusok estek fogságra, öt ágyú és sok munitziós szekerek foglaltattak el, sőt magok az Anglusok is sok bagazsiás szekeret és hadi szer-

számokat rontottak őrve, és olly nagy zűrzavarba
 estek, hogy a' Lorge és Lahoufsaye őfztályai sok
 arany's ezüst pénzrel rakott szekereket nyertek; a'
 melly nyereséget két millióra lehet betsülni. — Jan.
 4-ken Castidoba és Necedoba érkezett a' Frantzia
 előjáró sereg. — A' következett napon az ellenség
 hátról járó seregére bukkant, melly szinte abban fog-
 lalatoskodott, hogy a' Puente de Ferreria mellett
 lévő hidat puskapor áltai a' levegőbe vette, melly-
 be mindazáltal a' Frantzia lovaságtól meg akadályoz-
 tatott. — Azon napnak, tudniillik Januarius 5 iké-
 nek estéjén a' Lorge és Lahoufsaye Generáli-
 soknak őfztály seregei Constantinba érkeztek,
 az ellenség pedig Lugoba. — A' következett na-
 pon ide indúlt a' Dalmátziai Herczeg. — A' Gene-
 ral de la Romana vezérlése alatt vólt insurgents
 armádiának maradványa imittamott tébolyog. Ujgen-
 s s kát szenved az Anglus armádia, se munitziója, se
 bagassiája nintsen, és a' lovaságnak felénél több a'
 lovát elvesztette. A' közönséges utak mellett he-
 verő dögött lovaknak már 1800-ra megyen a' szá-
 ma. — Januarius első napján egy Spanyol batallion-
 quartet (négy szegeletű lineába állott gyalogságot),
 féldíjvel vert a' 8-ik Fr. dragonyos regement. A'
 Király, Majorca, Hybernia, Barcellona és Napoly
 neveket viselő Spanyol regementek mind fogságba
 estek. Zamora mellett 800 főből álló insurgents
 sereget utólérvén General Maupetit a' maga lo-
 vaságával annak nagyobb részét őrve aprította, a'
 többit fogságra küldötte. — Ambar keménnyen meg-
 tiltotta legyen is Napoleon Császár az Anglusok el-
 len való kegyetlenkedést, mindazáltal meg is sokat

meg öldösnek titkon a' Leoni és Galliciai parasztok, nékiek tufajdonítván a' rajtok történt szerentsétlensége, minden nap sokat találnak halva. — Az Elchingeni Herczeg Villa-Frankában, a' Bellunoi Herczeg a' Tagus folyóviz mellett táboroznak. Az egész Fr. Császári testörző sereg Valladolid alatt gyűllött öfzve. — Palencia, Segovia, Leon, Astorga, és több nevezetes városok számos deputatusokat küldvén József Napóleon Királyhoz, magokat hűségére kötelezték. — Az Anglusoknak elfutások, az insurgens armádiáknak el törötetések, és a' hadi nyomorúságok a' meg hódolásra birták a' tartományokat, Madritban már is 28700 tselédes gazda emberek esküttek az óltári szentség előtt a' József Király hűségére.

A' 26. dik Bülletinhez ragasztott tóldalékokban vagyon az a' level is, mellyet General Dühesme a' Neufchateli vagy Neocomiumi Herczeghez (Marsal és vólt hadi minister Berthier Sándorhoz) Barcelonából Decemb. 20. ikán irt, 's mellynek foglalja következőképen van. Szerentsem vagyon Herczegségedet arról tudósítani, hogy General St. Cyr Barcelonával való egyesülését tökelleltségre vitte. Az ide zárt tudósításból által láthatrya Herczegséged, hogy az én kis armádiam, két ditsőséges nap a' att, 12000 főből álló ellenség ellen, a' maga vitézi pályáját el végzette, a' Barcelonai vidéket és azokat az ágyukat, 's munitziokat, a' mellyeket az ellenség öfzve hordott, elfoglalta. Majd el felejttem Herczegségednek arról a' különös dologról jelentést tenni, melly a' Katalóniai Spanyol seregeknek vezérjek General Vives, és Olasz General Le-

chi 's Casanova Barcellónai General Commissarius közt történt. Az elsőnek egy millio piastert, nagy méltoságot, 's arany hegyeket ígirt, ha a' vezérlése alatt lévő seregekkel együtt a' Spanyol Insurgeensek mellé áll. — Az utólsobbat is, a' ki születésére nézve Spanyol, de Napoleon Császárnak hive volt, sok és nagy igiretekkel akarta arra venni, hogy a' Barcellonai erőtséget nékie által adja; de mind a' kettőtől üres választ vett. A' General Commissariusnak következendő foglalatu levelet küldött: „Hogyha Raimond Casanova hazájának kegyelmét, hazafinnak szeretetét, baratságát visszanyerni akarja; ha szentségét állandóvá tenni, 's életét bátorságba helyheztetni kívánja, mind ezekre most legkedvezőbb alkalmatossága vagy on, ha tudniillik a' Barcellonai várat, és a' Montjoui erőtséget a' Spanyol patrióták kezekbe jadzani fogja s. a. t.

A' 10-ik Januariusi Bajonnei tudósítások következendő tárgyakat foglalnak magokban. Ma, úgymond, 60 Spanyol fogoly tisztek, és több Generálok jöttek ide, mindnyájan lóháton. A' Frantzia armadiától jött tudósítások szerént ezen hólnap 6-ik vagy 7-ik napján Corunnában szándékozott a' Dalmáciai Herczeg lenni, a' hol tudniillik az Anglus hadakozó és szállító hajók vannak. Minthogy csak egy napi járó földel vannak ő előtte az Anglus hadi seregek, azoknak hajókra való szállításokra pedig több napok kivántatnak, ritka ha még ott nem lepi őket. — Burgosból azt írják, hogy a' Fr. armadiának bal szárnya Astorgából és Benaventből Portugália felé fordult, 's hihetőképen már bé is nyomuit azon Országba. Herczeg Infantado a' vezérlése

alatt lévő insurgens seregekkel Cuenzaba ment, olly feltetellel lévén, hogy Madrított vissza vegye. Bár úgy volna a' dolog, a' Madritti katona Erizet szivesen várja, és az Arragoniában, Estremadurában és Cataloniában lévő Fr. armádiák úgy körül fogják őtet venni, hogy lehetlen leszén nékie Andaluziába vissza menni.

Az eddig előadott Fr. Bulletinokon kívül, a' 28.ikkal is szolgálhatunk, melly Walladolidban Jan. 13 ik napján költ, és a' Párisi Monitörben Jan. 21 ik napján adatott ki. E' fzerént az Anglus tábori kátfzának az a' refze, mellyet a' győzedelmes Frantzia seregek az Anglus hadi néptől Astorgában elnyertek, egy millio, 800000 liverre tétetik. Lehetetlenségnek tartotta az ellenség vezére, hogy a' Frantzia gyalogság és artilleria a' hegyes völgyes Galliciában őtet utólérje, és azt gondolta, hogy tsak a' Fr. Voltigörök, az az, könnyűszerű gyalogok és lovasok fogják őtet üzni, 's e' volt az oka, hogy Lugo városa vidékén a' Tamboja mély folyóvíz mellett letelepedett. — Jan. 6-ik napján az ellenség eleibe ment a' Dalmátziai Herczeg, és minekutána a' következett két napon a' gyalogság is hozzá érkezett volna, Jan. 9-ikén meg akarta az ellenséget támadni. De a' bé következett éjjel Lugót oda hagyta, 300 beteget, 18 ágyút, és 200 munitios szekeket hagyván a' győzedelmeseknek, a' kik 700 embert fogtak el az el futottak között. — Lugo városa tele volt holt lovakkal, a' melyeknek 2500 ra ment már a' számok. — E'lette rút idő jár, szüntelen hó és eső esik. Kézzelel lábba Corunna felé sietnek az Anglusok, a' hol 400 hajójok vagyon, minden

Bagáziájokat, munitiójokat, ártilleriájoknak egy részét elvesztették, 3000 embernél több esett közülök fogágra. — Januarius 10-ikén már Betancosban, Corunnához nem messze volt a' mi előjáró seregünk. Könnyen fel lehet tenni, hogy az Anglus armádiának egy harmad része a' betegség, desertio, fogságba esés, a' Spanyol Országai parasztok által lett meg ölettetés miatt elveszett, következésképen 18000 embernél több nem maradt, ezek is pedig nehezen mehetnek hazájokba vissza. — Sabaguntól 150 Spanyol mértföldre kellett nékik, a' szüntelen való esőzés alatt, rossz utakon, és hegyek közt, győzedelmes seregeinktől kergettetve hátrálni. "

„Igen nehéz így szól továbbá ez a' 28-ik Bulletin az ő hadakozásoknak ostoba plánját meg fogni. Az Anglus fő vezért, a' ki jó katona, és okos ember, okozni nem lehet; az egész hibát az Anglus ministerium gyűlölségének, és tudatlanságának kell tulajdonítani. — Lugo városát, onnan lett kiköltözések után fel prédálták az Anglusok — A' Leoni és Gallicziai lakosok igen utálják őket. — Zamoro városa, melynek lakosait az Anglusok eltsábitották. Maupetit lovás Generális előtt, kapitány bé zárta; de General Darrican négy battalion gyalogsággal a' város köfalait meg mászatta, és azokat a' lakosokat, a' kik a' Frantziák ellen fegyvert fogtak, öszve vagdaltatta. Minden Spanyol Országai tartományok lakosi közt leg jobb szívtiek a' Gallicziabéliek, a' kik a' Frantziákat mint a' leg nagyobb veszedelem közzül való meg szabadítójakat úgy nézik. — A' Lugói Püspök, és az egész tartománybéli papság jó indulattal viseltetnek. — Valladolid városának lakosi Jósef Napoleon Király

hívtségére meg esküdtek, és mind ehéz, mind a' Fr. Császárhoz hálaadó leveleket küldöttek. Azok közül, a' kik' pártolásra indították lakos társáikat, hatan halálra ítéltettek, a' hatodikért, kinek negy neveletlen gyermekei voltak, a' Papság kegyelmet kért és nyert is. A' Valladolidi lakosok a' Sz. Evangeliumra, és az óltári szentség előtt esküdtek meg a' József Király hívtségére.

Frantzia Birodalom.

A' Journal du Commerce nevezetű Párisi közönséges újság levélből azt olvassuk, hogy Napoleon Császár, a' múlt Januarius 23-ik napján érkezett haza Spanyol Országból, melly kívánatos izenet, dél előtt 10 órakor adatott az oda való Publicumnak tudtára.

A' múlt esztendőben, Spanyol Országban hadifogságra esett Frantzia General Dūpontnak, és az ő vezérése alatt volt alsóbb rangú Generálisoknak megítéltetésekre ki rendeltetett Csász. Fő Törvényfűzők a' múlt Januarius 18-ik napján kezdette el a' magátóléléseit, mellyek közönségesen és a' meg tartó Tanács palotájában tartatnak. Reményli a' Párisi Publicum, hogy ez a' másként nagy talentomú és vitéz Generális, a' ki a' Frantzia revolutio miatt támadt hadakozásokban magát mindenkor meg különböztette, az eliene tett vádolásoktól meg fogja magát szabadítani. A' több ő alatta volt, és vele együtt számadásra vonattatott fő hadi tiszteknek mentésekre igen sokat fog használni, hogy ők mind addig, míg a' Spanyol Patriota Vezérek Napoleon Császárnak ilendő titulását meg nem adták, magok neveket a' velek szerzett Capitulationák alája nem irták. Leg

nagyobb mentségére fog Generál Dupontnak szolgálni, hogy ő nekie oly tartományon kellett Madridd felé utazni, a' mellyben a' vezérlése alattvált hadi seregeknek elegendő tábori eleséget nem fizezhetett, és valamint a' homokos földel, úgy a' napnak fyörnyü hevsegével is küszködni kellett.

Egy nevezetés Párisi Zsurnál azt jegyzi meg, hogy a' Rénu-i Szövetségbeli Fejedelmeknek contingens seregeik 120 ezer főre mennek. Ezek közé a' Baváriai Király 30000; a' Westfáliai Király 25000, a' Szakszoniai Király 20000, a' Würtenbergi Király 12000 embert állítanak ki.

Az egész Európában magát esmértefse tett Francia Országi levegői utazó Blanchárd a' múlt Januariusban meg halálozott. Halálos betegséget leg inkább az okozta, hogy Angliából, a' 8 óránál szélesebbü canalison Francia Országba repült. — Párisban arról a' földindulásról, melly a' múlt esztendőben Pedemontziumban gyakorta tapasztaltatott, és Aprilis hónapjában hol gyengébb hol erősebb volt, egy könyv adattatott ki. Ebből azt lehet olvasni, hogy azon idő alatt a' földből tüzláng jött ki, a' levegőből kénkő szagú tűz hullott le, hogy a' kutakban volt víz meg zavarodott, hogy még a' forrás vizek is szagosak voltak; hogy a' levegő égnyomó és nyughatatlankodtató volt, és hogy sok ember guttaütésbe, nehéz nyavalyába, és elme bódulásba esett. — Az épületekbe esett kár három millió liverre tétetik.

A' múlt Januariusi Párizsi Zsurnálok azt hirtetik, hogy a' Spanyol Országi Tribunális Inquisitionak, az az, eretnekeket üldözö, es sok Rabbatett embert halálra büntető szent Saéknek, eltöröltetése

azon Országban, a' megvilágosodott és türelemes lakosok közt nagy örömet izerett — Ezt a' fentfizeket, V. Ferdinand Király 1478-ik esztendőben egy Dominikánus barátnak Torquemada Tamásnak javaslásából olly véggel állította fel, hogy az által az úgy nevezett eretnekek, úymint a' Zsidók és Maurusok azon Országból kiirtásának.

Török Birodalom.

Konstantzinápolyból úgy irnak, hogy az ujj Császár és a' Ministerei minden tehetséggel rajta vagynak, hogy egy felől a' belső tsendésgét, más felől a' külső Hatalomságokkal való békecséget helyre állíthassák. — Hogy a' maga ujításaiért életével fizetett Bairactár az Anglus Követtel Adair urral békecséges alkudozásokba botsátkozott volt, már nem titok. Mitsoda befolyása fog ezen alkudozásokhoz az ő halálának lenni, ezt még nem tudják: hanem bizonyos az, hogy a' nevezett Anglus Követ a' Konstantzinápolyi nagy vérbátással történt Ministeri revolutzió után is megmaradott a' maga addig volt szállásán a' Dardanellák mellett. Sőt több az, a' mit nemely ujságok hitelenen irnak, hogy még az az Orosz Minister is mind ez ideig megmaradott Perában, Konstantzinápoly külső városában, a' ki a' békecség' dolgában az Orosz Udvartól oda küldetett.

Azt a' környüállást is mint nevezetést úgy jegyzik-meg, hogy mostanában az Oroszokkal való békecséges alkudozás végett Bukarestbe rendeltett Török Követ, mint erősítik, éppen az, a' ki a' Dardanelláknál Adair urral alkudozott. — Mind ezek arra mutatnak, hogy a' mostani Török Ministerium nem idegen sem az Anglusokkal sem az Oroszokkal való megbékelléstől.